Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

DECYZJA RADY 2011/235/WPZiB

z dnia 12 kwietnia 2011 r.

dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie

(Dz.U. L 100 z 14.4.2011, s. 51)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja wykonawcza Rady 2011/670/WPZiB z dnia 10 października 2011 r.	L 267	13	12.10.2011
►M2	Decyzja Rady 2012/168/WPZiB z dnia 23 marca 2012 r.	L 87	85	24.3.2012
►M3	Decyzja Rady 2012/810/WPZiB z dnia 20 grudnia 2012 r.	L 352	49	21.12.2012
►M4	Decyzja Rady 2013/124/WPZiB z dnia 11 marca 2013 r.	L 68	57	12.3.2013
►M5	Decyzja Rady 2014/205/WPZiB z dnia 10 kwietnia 2014 r.	L 109	25	12.4.2014
►M6	Decyzja Rady (WPZiB) 2015/555 z dnia 7 kwietnia 2015 r.	L 92	91	8.4.2015
►M7	Decyzja Rady (WPZiB) 2016/565 z dnia 11 kwietnia 2016 r.	L 96	41	12.4.2016
►M8	Decyzja Rady (WPZiB) 2017/689 z dnia 11 kwietnia 2017 r.	L 99	21	12.4.2017
►M9	Decyzja Rady (WPZiB) 2018/568 z dnia 12 kwietnia 2018 r.	L 95	14	13.4.2018

▼B

DECYZJA RADY 2011/235/WPZiB

z dnia 12 kwietnia 2011 r.

dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby uniemożliwić wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osobom odpowiedzialnym za poważne naruszenia praw człowieka w Iranie i osobom z nimi powiązanym, wymienionym w załączniku.

2. Ustęp 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy wjazdu na swoje terytorium swoim własnym obywatelom.

3. Ustęp 1 pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie jest związane następującymi zobowiązaniami wynikającymi z prawa międzynarodowego:

a) państwo to jest państwem przyjmującym międzynarodową organizację międzyrządową;

b) państwo to jest państwem przyjmującym międzynarodową konferencję zwołaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub pod jej auspicjami;

c) zastosowanie ma wielostronna umowa przyznająca przywileje i immunitety; lub

d) zastosowanie ma traktat pojednawczy z 1929 roku (traktat laterański) zawarty między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.

4. Uznaje się, że ust. 3 ma również zastosowanie w przypadkach, gdy państwo członkowskie jest państwem przyjmującym Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).

5. Rada jest należycie informowana o wszystkich przypadkach przyznania przez państwo członkowskie zwolnienia na mocy ust. 3 lub 4.

6. Państwa członkowskie mogą przyznawać zwolnienia ze środków nałożonych na mocy ust. 1 w przypadkach, gdy podróż jest uzasadniona pilną potrzebą humanitarną lub uczestnictwem w posiedzeniach międzyrządowych, włącznie z posiedzeniami promowanymi przez Unię lub posiedzeniami, których gospodarzem jest państwo członkowskie sprawujące przewodnictwo w OBWE i na których prowadzony jest dialog polityczny bezpośrednio wspierający demokrację, prawa człowieka i praworządność w Iranie.

7. Państwo członkowskie zamierzające przyznać zwolnienia, o których mowa w ust. 6, powiadamia o tym Radę na piśmie. Zwolnienie uważa się za przyznane, chyba że jeden lub więcej członków Rady wniesie sprzeciw na piśmie w terminie dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia o proponowanym zwolnieniu. W przypadku gdy co najmniej jeden członek Rady zgłosi sprzeciw, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może jednak postanowić o przyznaniu proponowanego zwolnienia.

▼B

8. W przypadkach gdy zgodnie z ust. 3, 4, 6 lub 7 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub przejazd przez nie osób wymienionych w załączniku, zezwolenie to ograniczone jest do celów, do których zostało udzielone, i do osób, których dotyczy.

Artykuł 2

1. Zamrożone zostają wszystkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do wymienionych w załączniku osób odpowiedzialnych za poważne naruszenia praw człowieka w Iranie, będące w ich posiadaniu, dyspozycji lub pod ich kontrolą oraz wszystkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do wymienionych w załączniku osób i podmiotów powiązanych z tymi osobami, będące w ich posiadaniu, dyspozycji lub pod ich kontrolą.

2. Żadne środki finansowe ani zasoby gospodarcze nie są udostępniane, bezpośrednio ani pośrednio, osobom i podmiotom wymienionym w załączniku ani na ich rzecz.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych lub na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie uznaje za stosowne, po ustaleniu, że środki finansowe lub zasoby gospodarcze, o których mowa, są:

a) niezbędne do pokrycia wydatków na podstawowe potrzeby osób wymienionych w załączniku i członków ich rodzin pozostających na ich utrzymaniu, w tym opłat za środki spożywcze, najem lub kredyt hipoteczny, leki i leczenie, podatki, składki ubezpieczeniowe oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;

b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrotu poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;

c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie kosztów opłat lub usług związanych z rutynowym prowadzeniem lub utrzymaniem zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych; lub

d) niezbędne do pokrycia wydatków nadzwyczajnych, pod warunkiem że właściwy organ poinformował właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz Komisję co najmniej dwa tygodnie przed wydaniem zezwolenia o powodach stwierdzenia, że specjalne zezwolenie powinno zostać wydane.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wszelkich zezwoleniach wydanych na podstawie niniejszego ustępu.

▼B

4. W drodze odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić na odblokowanie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, o ile spełnione są następujące warunki:

a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem zastawu sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego ustanowionego przed datą umieszczenia w załączniku osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 1, lub są przedmiotem orzeczenia sądowego, administracyjnego lub arbitrażowego wydanego przed tą datą;

b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie do zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim zastawem lub uznanych za uzasadnione w takim orzeczeniu, w granicach określonych w mających zastosowanie przepisach ustawowych i wykonawczych regulujących prawa osób posiadających takie roszczenia;

c) zastaw nie został ustanowiony ani orzeczenie wydane na rzecz osoby lub podmiotu wymienionego w załączniku; oraz

d) uznanie zastawu lub orzeczenia nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o wszelkich zezwoleniach wydanych na podstawie niniejszego ustępu.

5. Ustęp 1 nie uniemożliwia osobie lub podmiotowi umieszczonym w wykazie dokonania płatności należnej na mocy umowy zawartej przed datą umieszczenia w załączniku takiej osoby lub podmiotu, o ile dane państwo członkowskie ustaliło, że płatność ta nie jest przeznaczona pośrednio ani bezpośrednio dla osoby lub podmiotu, o których mowa w ust. 1.

6. Ustęp 2 nie ma zastosowania do kwot dodatkowych na zamrożonych rachunkach z tytułu:

a) odsetek lub innych dochodów z tych rachunków; lub

b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą, z którą rachunki te zaczęły podlegać środkom przewidzianym w ust. 1 i 2;

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody oraz płatności nadal podlegają środkom przewidzianym w ust. 1.

▼M2

Artykuł 2a

Zakazuje się sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu sprzętu lub oprogramowania przeznaczonego głównie do wykorzystania przez reżim irański przy monitorowaniu lub przechwytywaniu komunikacji prowadzonej przez internet lub za pomocą telefonii komórkowej lub stacjonarnej w Iranie, a także świadczenia pomocy przy instalowaniu, obsługi lub unowocześnianiu takiego sprzętu lub aktualizacji takiego oprogramowania.

Unia podejmuje środki niezbędne do określenia stosownych produktów, które należy objąć niniejszym artykułem.

Artykuł 2b

1. Zakazuje się sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu do Iranu – przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich, lub przy użyciu statków pływających pod ich banderą lub ich statków powietrznych, niezależnie od tego, czy operacje te rozpoczęły się na terytoriach państw członkowskich, czy też nie – sprzętu, który mógłby zostać wykorzystany do represji wewnętrznych.

2. Zakazuje się również:

a) świadczenia, bezpośrednio lub pośrednio, pomocy technicznej, usług pośrednictwa lub innych usług związanych z przedmiotami, o których mowa w ust. 1, lub związanych z dostarczaniem, produkcją, konserwacją i używaniem takich przedmiotów, na rzecz jakiejkolwiek osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu w Iranie lub do użytku w Iranie;

b) zapewniania, bezpośrednio lub pośrednio, finansowania lub pomocy finansowej, dotyczącej przedmiotów, o których mowa w ust. 1, w tym w szczególności dotacji, pożyczek i ubezpieczeń kredytów eksportowych, do celów jakiejkolwiek sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu takich przedmiotów, lub w celu świadczenia związanej z tym pomocy technicznej, usług pośrednictwa lub innych usług jakiejkolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Iranie lub do użytku w Iranie.

▼M3

3. Ustępy 1 i 2 nie mają zastosowania do sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu sprzętu, który jest przeznaczony wyłącznie do celów ochronnych dla personelu Unii oraz jej państw członkowskich w Iranie, lub do świadczenia pomocy technicznej, usług pośrednictwa lub innych usług lub do zapewniania finansowania i pomocy finansowej związanej z takim sprzętem, uprzednio zatwierdzonych przez odpowiedni właściwy organ.

▼B

Artykuł 3

1. Rada, stanowiąc na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, sporządza i zmienia wykaz znajdujący się w załączniku.

2. Rada powiadamia o swojej decyzji, w tym o uzasadnieniu umieszczenia w wykazie, daną osobę lub podmiot bezpośrednio – gdy adres jest znany – albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając takiej osobie lub podmiotowi zgłoszenie uwag.

▼B

3. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu swojej decyzji i odpowiednio informuje daną osobę lub podmiot.

Artykuł 4

1. Załącznik zawiera uzasadnienie umieszczenia w wykazie danych osób i podmiotów.

2. W załączniku podaje się również, jeśli są dostępne, informacje niezbędne do zidentyfikowania danych osób lub podmiotów. W odniesieniu do osób informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numery paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres – o ile jest znany – oraz funkcję lub zawód. W odniesieniu do podmiotów informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności.

▼M2

Artykuł 4a

Zakazuje się świadomego i celowego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie środków, o których mowa w art. 2a i 2b.

▼B

Artykuł 5

W celu maksymalizacji oddziaływania środków przewidzianych w niniejszej decyzji, Unia zachęca państwa trzecie do przyjmowania podobnych środków ograniczających.

▼M2

Artykuł 6

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

▼M9

2. Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 13 kwietnia 2019 r. Podlega ona stałemu przeglądowi. Jest ona odpowiednio przedłużana lub zmieniana, jeżeli Rada uzna, że jej cele nie zostały osiągnięte.

▼B

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób i podmiotów, o których mowa w art. 1 i 2

Osoby

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
▼M9 1.	AHMADI-MOQADDAM Esmail	Miejsce urodzenia: Teheran (Iran); data urodzenia: 1961	Były starszy doradca szefa sił zbrojnych Iranu ds. bezpieczeństwa. Były dowódca irańskiej policji narodowej od 2005 r. do pierwszych miesięcy 2015 r. Dowodzone przez niego siły przeprowadziły brutalne ataki na pokojowe protesty oraz brutalny nocny atak na domy studenckie uniwersytetu w Teheranie w dniu 15 czerwca 2009 r. Obecnie szef irańskiej centrali zajmującej się wspieraniem narodu jemeńskiego.	12.4.2011
▼M7 2.	ALLAHKARAM Hossein	Miejsce urodzenia: Nadżafabad (Iran); data urodzenia: 1945	Ansar-e Hezbollah – dowódca i pułkownik IRGC. Współzałożyciel Ansar-e Hezbollah. Te siły paramilitarne pod jego kierownictwem były odpowiedzialne za skrajną przemoc podczas ataków na studentów i uniwersytety w latach 1999, 2002 i 2009.	
▼M9 3.	ARAGHI (ERAGHI) Abdollah		Były zastępca dowódcy sił lądowych IRGC. Ponosi bezpośrednią i osobistą odpowiedzialność za tłumienie protestów przez całe lato 2009 r.	12.4.2011
▼M7 4.	FAZLI Ali		Zastępca dowódcy sił Basij, były dowódca oddziałów IRGC Seyyed al-Shohada, prowincja Teheran (do lutego 2010 r.). Oddziały Seyyed al-Shohada odpowiadają za bezpieczeństwo w prowincji Teheran i pod jego dowództwem odegrały kluczową rolę w stosowaniu brutalnych represji wobec demonstrantów w 2009 r.	
———				
▼B 6.	JAFARI Mohammad-Ali (także jako „Aziz Jafari”)	Miejsce urodzenia: Yazd (Iran) – Data urodzenia: 1.9.1957	Głównodowodzący IRGC. IRGC i baza Sarollah dowodzona przez generała Aziza Jafariego odegrała kluczową rolę w nielegalnym zakłóceniu wyborów prezydenckich w 2009 r., aresztowaniu i zatrzymaniu działaczy politycznych, jak również w starciach z demonstrantami na ulicach.	

▼B

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
7.	KHALILI Ali		Generał IRGC, dowódca jednostki medycznej w bazie Sarollah. Podpisał pismo wysłane do Ministerstwa Zdrowia w dniu 26 czerwca 2009 r. zakazujące wydawania dokumentacji lub historii medycznej osobom rannym lub hospitalizowanym w trakcie wydarzeń po wyborach.	
▼M7 8.	MOTLAGH Bahram Hosseini		Szef dowództwa armii i Akademii Sztabu Generalnego (DAFOOS). Były dowódca oddziałów IRGC Seyyed al-Shohada, prowincja Teheran. Oddziały Seyyed al-Shohada pod jego dowództwem odegrały kluczową rolę w organizacji tłumienia protestów.	
▼M9 9.	NAQDI Mohammad-Reza	Miejsce urodzenia: Nadżaf (Irak); data urodzenia: ok. 1952	Zastępca dowódcy IRGC do spraw kulturalnych i społecznych. Były dowódca sił Basij. Jako dowódca sił IRGC Basij Naqdi był odpowiedzialny za nadużycia popełniane przez te siły pod koniec 2009 r., w tym za brutalną reakcję na protesty podczas święta Aszura w grudniu 2009 r., które zakończyły się 15 ofiarami śmiertelnymi i aresztowaniem setek demonstrantów lub współuczestniczył w tych nadużyciach. Przed mianowaniem na dowódcę sił Basij w październiku 2009 r., Naqdi był szefem jednostki wywiadu sił Basij odpowiedzialnej za przesłuchania osób aresztowanych w trakcie zamieszek po wyborach.	12.4.2011
10.	RADAN Ahmad-Reza	Miejsce urodzenia: Isfahan (Iran); data urodzenia: 1963	Był odpowiedzialny za centrum studiów strategicznych irańskich organów ścigania, powiązane z policją narodową. Były szef policyjnego centrum studiów strategicznych, były zastępca dowódcy irańskiej policji narodowej (do czerwca 2014 r.). Jako zastępca dowódcy policji narodowej od 2008 r. Radan był odpowiedzialny za pobicia, zabójstwo oraz niesłuszne zatrzymania i aresztowania protestujących, które były dokonywane przez siły policyjne. Obecnie dowódca IRGC odpowiedzialny za szkolenie irackich sił „antyterrorystycznych”.	12.4.2011
11.	RAJABZADEH Azizollah		Były szef Teherańskiej Organizacji Łagodzenia Skutków Klęsk Żywiołowych (Teheran Disaster Mitigation Organization – TDMO). Były dowódca policji w Teheranie (do stycznia 2010 r.). Jako dowódca organów ścigania w okręgu Teheranu, Azizollah Rajabzadeh jest najwyższym rangą oskarżonym w sprawie o nadużycia w ośrodku zatrzymań w Kahrizak.	12.4.2011

▼M9

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
12.	SAJEDI-NIA Hossein		Zastępca dowódcy operacji policyjnych. Były dowódca policji w Teheranie, były zastępca dowódcy irańskiej policji narodowej odpowiedzialny za operacje policyjne. Odpowiada za koordynację z ramienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych działań w zakresie represjonowania w stolicy Iranu.	12.4.2011
13.	TAEB Hossein	Miejsce urodzenia: Tehran (Teheran); data urodzenia: 1963	Szef wywiadu IRGC. Były zastępca dowódcy IRGC ds. wywiadu. Były dowódca sił Basij do października 2009 r. Siły pod jego zwierzchnictwem uczestniczyły w masowych pobiciach, zabójstwach, zatrzymaniach i torturowaniu uczestników pokojowych manifestacji.	12.4.2011

▼M7

14.	SHARIATI Seyeed Hassan		Doradca i członek 28. wydziału Sądu Najwyższego. Były szef sądu w Meszhedzie do września 2014 r. Procesy pod jego nadzorem były prowadzone w trybie zaocznym i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych, oraz w oparciu o zeznania zdobyte pod naciskiem i w wyniku tortur. Ponieważ wyroki egzekucji były wydawane grupowo, wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur sprawiedliwego rozpatrzenia sprawy.	12.4.2011

▼M6

15.	DORRI-NADJAFABADI Ghorban-Ali	Miejsce urodzenia: Nadżafabad (Iran) – Data urodzenia: 1945	Członek Stowarzyszenia Ekspertów oraz przedstawiciel najwyższego przywódcy w prowincji Markazi („centralnej”). Były prokurator generalny Iranu do września 2009 r., jak również były minister ds. wywiadu za czasów prezydenta Mohammada Chatamiego. Jako prokurator generalny Iranu nakazywał i nadzorował procesy pokazowe po pierwszej fali protestów po wyborach prezydenckich, gdzie oskarżonym odmawiano ich praw i adwokata. Ponosi również odpowiedzialność za nadużycia w ośrodku w Kahrizak.	12.4.2011

▼M9

16.	HADDAD Hassan (alias Hassan ZAREH DEHNAVI)		Były zastępca urzędnika ds. bezpieczeństwa w Sądzie Rewolucyjnym w Teheranie. Były sędzia, Sąd Rewolucyjny w Teheranie, oddział 26. Odpowiadał za sprawy osób pozbawionych wolności w związku z kryzysami po wyborach i regularnie zastraszał rodziny osób pozbawionych wolności, aby je uciszyć. Uczestniczył w wydawaniu nakazów aresztowania i skierowania do ośrodka detencyjnego w Kahrizak. W listopadzie 2014 r. władze irańskie oficjalnie uznały, że brał udział w uśmiercaniu więźniów.	12.4.2011

▼B

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
▼M7 17.	SOLTANI Hodjatoleslam Seyed Mohammad		Szef Organizacji Propagandy Muzułmańskiej w prowincji Khorasan-Razavi (Chorasan-e Razawi). Były sędzia, Sąd Rewolucyjny w Meszhedzie. Procesy, w których orzekał, były prowadzone w trybie zaocznym i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Ponieważ wyroki egzekucji były wydawane masowo, wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur sprawiedliwego procesu.	
▼M6 18.	HEYDARIFAR Ali-Akbar		Były sędzia, Sąd Rewolucyjny w Teheranie. Uczestniczył w procesach demonstrantów. Był przesłuchiwany przez sędziów na temat wymuszeń w Kahrizak. Walnie przyczynił się do wydawania nakazów zatrzymania i skierowania zatrzymanych do ośrodka detencyjnego w Kahrizak. W listopadzie 2014 r. władze irańskie oficjalnie uznały, że brał udział w uśmiercaniu więźniów.	12.4.2011
19.	JAFARI-DOLATABADI Abbas	Miejsce urodzenia: Yazd (Iran) – Data urodzenia: 1953	Prokurator generalny Teheranu od sierpnia 2009 r. Urząd Dolatabadi'ego skazał dużą liczbę demonstrantów, w tym osoby, które brały udział w protestach podczas święta Aszura w grudniu 2009 r. Nakazał zamknięcie biura Karroubi'ego we wrześniu 2009 r. oraz aresztowanie kilku polityków – zwolenników reform, a w czerwcu 2010 r. zakazał działalności dwóch politycznych partii reformatorskich. Jego urząd stawiał demonstrantom zarzut Muharebeh, czyli sprzeniewierzenia się Bogu, który pociąga za sobą wyrok śmierci, a także odmawiał należytego procesu osobom, którym groził wyrok śmierci. Jego urząd również namierzał i aresztował reformatorów, działaczy na rzecz praw człowieka, a także przedstawicieli mediów, co stanowiło jeden z elementów szeroko zakrojonej akcji tłumienia opozycji politycznej.	
▼M8 20.	MOGHISSEH Mohammad (alias NASSERIAN)		Sędzia, przewodniczący Sądu Rewolucyjnego w Teheranie, oddział 28. Uważany również za osobę odpowiedzialną za skazywanie członków społeczności bahaistów. Zajmował się sprawami związanymi z sytuacją po wyborach. Wydał długie wyroki więzienia podczas niesprawiedliwych procesów działaczy społecznych i politycznych oraz dziennikarzy, a także kilka wyroków śmierci na demonstrantów i działaczy społecznych i politycznych.	12.4.2011

▼B

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
▼M9 21.	MOHSENI-EJEI Gholam-Hossein	Miejsce urodzenia: Ejiyeh; data urodzenia: ok. 1956	Członek Rady Doraźnej. Prokurator generalny Iranu od września 2009 r. oraz zastępca szefa i rzecznik prasowy wymiaru sprawiedliwości. Były minister ds. wywiadu podczas wyborów w 2009 r. W czasach sprawowania urzędu ministra ds. wywiadu podczas wyborów w 2009 r. agenci wywiadu pod jego dowództwem byli odpowiedzialni za zatrzymywanie i torturowanie setek działaczy, dziennikarzy, dysydentów i polityków – zwolenników reform oraz wymuszanie pod naciskiem fałszywego przyznania się przez nich do winy. Ponadto politycy byli zmuszani do składania fałszywych zeznań podczas niemożliwych do wytrzymania przesłuchań, które obejmowały tortury, nadużycia, szantaż oraz zastraszanie członków rodzin.	12.4.2011
▼M8 22.	MORTAZAVI Said	Miejsce urodzenia: Meybod, Yazd (Iran) Data urodzenia: 1967 r.	Były prokurator generalny Teheranu do sierpnia 2009 r. Jako prokurator generalny Teheranu wydał ogólny nakaz zatrzymania setek działaczy, dziennikarzy i studentów. W styczniu 2010 r. śledztwo parlamentarne wykazało, że był on bezpośrednio odpowiedzialny za zatrzymanie trzech więźniów, którzy następnie zmarli w areszcie. W sierpniu 2010 r. został zawieszony w sprawowaniu funkcji po dochodzeniu irańskiego sądownictwa w sprawie odegranej przez niego roli w uśmierceniu trzech mężczyzn zatrzymanych z jego polecenia po wyborach. W listopadzie 2014 r. władze irańskie oficjalnie uznały, że brał udział w uśmiercaniu więźniów. Został uniewinniony przez Sąd Najwyższy Iranu dnia 19 sierpnia 2015 r. od zarzutów w związku z torturowaniem i śmiercią trzech młodych mężczyzn w ośrodku zatrzymań w Kahrizak w 2009 r.	12.4.2011
23.	PIR-ABASSI Abbas		Sędzia pokoju w sprawach karnych. Były sędzia, Sąd Rewolucyjny w Teheranie, oddział 26. Odpowiadał za sprawy związane z sytuacją po wyborach, wydawał długie wyroki więzienia podczas niesprawiedliwych procesów przeciwko działaczom na rzecz praw człowieka, a także wydał kilka wyroków śmierci na demonstrantów.	12.4.2011
▼M7 24.	MORTAZAVI Amir		Zastępca szefa Wydziału Spraw Społecznych i Zapobiegania Przestępczości w sądzie w prowincji Khorasan-Razavi (Chorasan-e Razawi). Były zastępca prokuratora w Meszhedzie. Procesy, w których orzekał, były prowadzone w trybie zaocznym i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania	

▼M7

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
			podstawowych praw oskarżonych. Ponieważ wyroki egzekucji były wydawane masowo, wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur sprawiedliwego procesu.	
▼M8 25.	SALAVATI Abdolghassem		Sędzia, przewodniczący Sądu Rewolucyjnego w Teheranie, oddział 15. Sędzia wykonawczy w Trybunale w Teheranie. Odpowiedzialny za sprawy związane z sytuacją po wyborach, był sędzią, który przewodniczył „procesom pokazowym" latem 2009 r.; skazał na śmierć dwóch monarchistów, wobec których toczyły się procesy pokazowe. Wydał długie wyroki więzienia dla ponad stu więźniów politycznych, działaczy na rzecz praw człowieka oraz demonstrantów.	12.4.2011
▼M9 26.	SHARIFI Malek Adjar (alias SHARIFI Malek Ajdar)		Sędzia Sądu Najwyższego, przewodniczący 43. wydziału. Były prezes sądu w Azerbejdżanie Wschodnim. Był odpowiedzialny za proces Sakineha Mohammadiego-Ashtianiego.	12.4.2011
▼M5 27.	ZARGAR Ahmad		Szef „Organizacji na rzecz zachowania moralności". Były sędzia Sądu Apelacyjnego w Teheranie, oddział 36. Potwierdzał długoterminowe wyroki więzienia oraz wyroki śmierci wydane na demonstrantów.	
▼M9 28.	YASAGHI Ali-Akbar		Sędzia Sądu Najwyższego, przewodniczący 44. wydziału. Zastępca prezesa zarządu Setad-e Dieh Foundation. Były sędzia najwyższy, Sąd Rewolucyjny w Maszhadzie. Procesy, w których orzekał, były prowadzone w trybie zaocznym i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Ponieważ wyroki egzekucji były wydawane masowo, wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur sprawiedliwego procesu.	12.4.2011
▼B 29.	BOZORGNIA Mostafa		Szef oddziału 350 w więzieniu Evin. Przy licznych okazjach zezwalał na nieproporcjonalną przemoc wobec więźniów.	
▼M6 30.	ESMAILI Gholam-Hossein		Szef sądu w Teheranie. Były szef irańskiej organizacji więziennictwa. W ramach swoich uprawnień współuczestniczył w masowych zatrzymaniach demonstrantów politycznych oraz w tuszowaniu nadużyć, których dopuszczano się w systemie więziennictwa.	12.4.2011

▼B

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
31.	SEDAQAT Farajollah		Sekretarz pomocniczy generalnej administracji więziennictwa w Teheranie – były naczelnik więzienia Evin, Teheran, do października 2010 r., w którym to czasie odbywały się tortury. Był strażnikiem i wielokrotnie zastraszał więźniów i wywierał na nich naciski.	
32.	ZANJIREI Mohammad-Ali		Starszy doradca szefa i były zastępca szefa irańskiej organizacji więziennictwa, odpowiedzialny za nadużycia i pozbawianie praw w ośrodku detencyjnym. Nakazał przeniesienie wielu więźniów do izolatek.	12.4.2011
33.	ABBASZADEH-MESHKINI, Mahmoud		Doradca Rady Praw Człowieka. Były sekretarz Rady Praw Człowieka. Były gubernator prowincji Ilam. Były dyrektor polityczny w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych. Jako szef komitetu powołanego na mocy art. 10 ustawy o działalności partii i grup politycznych odpowiada za udzielanie zezwoleń na demonstracje i inne imprezy publiczne oraz za rejestrowanie partii politycznych. W 2010 roku zawiesił działalność dwóch reformatorskich partii politycznych powiązanych z Mousavim: Islamic Iran Participation Front (Front Udziału w Islamskim Iranie) i Islamic Revolution Mujahedeen Organization (Organizacja Mudżahedinów Islamskiej Rewolucji). Od 2009 roku konsekwentnie i stale nie wydawał zgody na organizację jakichkolwiek zgromadzeń przez środowiska pozarządowe, odmawiając tym samym konstytucyjnego prawa do protestów. Doprowadziło to do aresztowań wielu pokojowych demonstrantów z pogwałceniem prawa do wolności zgromadzania się. W 2009 roku nie wydał również zezwolenia na zorganizowanie przez opozycję ceremonii żałobnej dla osób, które zginęły podczas protestów dotyczących wyborów prezydenckich.	10.10.2011
34.	AKBARSHAHI Ali-Reza		Były dyrektor generalny irańskiego dowództwa ds. zwalczania narkotyków (Anti-Narcotics Headquarters). Były dowódca policji w Teheranie. Dowodzone przez niego siły policyjne były odpowiedzialne za stosowanie bezprawnej przemocy wobec podejrzanych podczas zatrzymań i tymczasowych aresztowań. Teherańska policja uczestniczyła również w atakach na domy studenckie uniwersytetu teherańskiego w czerwcu 2009 r., kiedy to według irańskiej komisji parlamentarnej (Majlis) ponad 100 studentów odniosło rany z rąk policji i sił Basij. Obecnie szef policji kolejowej.	10.10.2011

▼M9

▼B

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
▼M8 35.	AKHARIAN Hassan		Były strażnik oddziału 1 w więzieniu Radjaishahr (Radżai-Szahr) w mieście Karadj (Karadż). Kilku byłych więźniów oskarżyło go o stosowanie tortur oraz o wydawanie rozkazów o nieudzielaniu więźniom pomocy medycznej. Według zeznań jednej z osób zatrzymanych w więzieniu w Radjaishahr (Radżai-Szahr) był on dotkliwie bity przez wszystkich strażników za pełną wiedzą Akhariana. Zgłoszono również co najmniej jeden przypadek śmierci więźnia (Mohsena Beikvandy) znajdującego się pod dozorem Akhariana.	10.10.2011
▼M9 36.	AVAEE Seyyed Ali-Reza (alias AVAEE Seyyed Alireza)		Minister sprawiedliwości. Były dyrektor specjalnego biura śledczego. Do lipca 2016 r. wiceminister spraw wewnętrznych i przewodniczący rejestru publicznego. Doradca Sądu Dyscyplinarnego dla sędziów od kwietnia 2014 r. Były prezes sądu w Teheranie. Jako prezes sądu w Teheranie był odpowiedzialny za pogwałcenia praw człowieka, niesłuszne aresztowania, pozbawienie więźniów przysługujących im praw i zwiększenie liczby egzekucji.	10.10.2011
▼M6 37.	BANESHI Jaber		Doradca sądownictwa w Iranie. Były prokurator w mieście Shiraz (Sziraz) (do 2012 r.). Odpowiedzialny za coraz częstsze nadmierne stosowanie wyroków śmierci – wielokrotnie wnosił o orzeczenie wyroków śmierci. Prokurator w sprawie ataku bombowego w Shiraz (Sziraz) w 2008 r. Reżim wykorzystał tę sprawę do tego, by skazać kilku swoich przeciwników na śmierć.	10.10.2011
▼M8 38.	Generał dywizji dr FIRUZABADI Seyyed Hasan (alias: Generał dywizji dr FIRUZABADI Seyed Hassan; Generał dywizji dr FIROUZABADI Seyyed Hasan; Generał dywizji dr FIROUZABADI Seyed Hassan)	Miejsce urodzenia: Mashad. Data urodzenia: 3.2.1951	W przeszłości jako szef sił zbrojnych Iranu był najwyższym dowódcą wojskowym odpowiedzialnym za kierowanie wszystkimi jednostkami wojskowymi i polityką wojskową, w tym Islamic Revolutionary Guards Corps (IRGC) (Korpusem Strażników Rewolucji Islamskiej) i policją. Podlegające mu formalnie siły stosowały brutalne represje wobec pokojowych demonstrantów i dokonywały masowych zatrzymań. Również członek Najwyższej Rady Bezpieczeństwa Narodowego i Rady Doraźnej.	10.10.2011
39.	GANJI Mostafa Barzegar		Były prokurator generalny w mieście Qom (Kom). Prawdopodobnie obecnie jest w toku jego przeniesienie na nowe stanowisko. Odpowiedzialny za arbitralne zatrzymania i maltretowanie dziesiątek osób naruszających przepisy w Qom (Kom). Uczestniczył w poważnym naruszeniu prawa do rzetelnego procesu sądowego, co przyczyniło się do nadmiernego i zwiększonego stosowania kary śmierci, a w związku z tym zdecydowanego zwiększenia liczby egzekucji od początku roku.	10.10.2011

▼M8

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
▼M9 40.	HABIBI Mohammad Reza		Szef biura Ministerstwa Sprawiedliwości w Yazd. Były zastępca prokuratora w Isfahanie.. Uczestniczył w procesach odmawiając pozwanym prawa do sprawiedliwego procesu - takim jak Abdollah Fathi, w maju 2011 r. wykonano wyrok na Abdollahu Fathim, po tym jak podczas procesu sądowego w marcu 2010 r. Habibi nie dał Fathiemu prawa do bycia wysłuchanym i nie uwzględnił zgłaszanych przez niego kwestii związanych ze zdrowiem psychicznym. W związku z tym uznaje się, że Habibi uczestniczył w poważnym naruszeniu prawa do rzetelnego procesu sądowego, co przyczyniło się do nadmiernego i zwiększonego stosowania kary śmierci oraz gwałtownego wzrostu liczby egzekucji od początku 2011 r.	10.10.2011
▼M8 41.	HEJAZI Mohammad	Miejsce urodzenia: Ispahan (Isfahan) Data urodzenia: 1956 r.	Generał w Pasdaranie, odgrywał ważną rolę w zastraszaniu „wrogów” Iranu i grożeniu im oraz w bombardowaniu kurdyjskich wiosek w Iranie. Były szef Korpusu Sarollah w ramach IRGC w Teheranie i były szef sił Basij, odgrywał kluczową rolę w prześladowaniach uczestników protestów, do których dochodziło po wyborach.	10.10.2011
▼M6 ———				
▼M7 43.	JAVANI Yadollah	Miejsce urodzenia: Isfahan; data urodzenia: 1956	Doradca przedstawiciela naczelnego przywódcy w IRGC. Regularnie wypowiada się w mediach, popierając radykalny kurs reżimu. Był jednym z pierwszych urzędników wysokiego szczebla, którzy żądali aresztowania Mousaviego, Karroubiego i Khatamiego. Wielokrotnie popierał użycie siły i okrutne techniki przesłuchań wobec osób uczestniczących w protestach, które miały miejsce po wyborach (uzasadniając nagrywanie przez telewizje przyznania się do winy), w tym nakazywanie bezprawnego znęcania się nad dysydentami poprzez publikacje rozpowszechniane przez IRGC i Basij.	10.10.2011
▼M1 44.	JAZAYERI Massoud		Zastępca szefa połączonych sił zbrojnych Iranu, odpowiedzialny za sprawy kulturalne (alias State Defence Publicity HQ (dowództwo w zakresie informowania w kwestiach obrony państwowej)). Jako zastępca szefa czynnie uczestniczył w represjach. W wywiadzie dla dziennika Kayhan ostrzegł, że zidentyfikowano wielu protestujących w Iranie i poza nim i że odpowiednie siły zajmą się nimi w stosownym czasie. Otwarcie wzywał do represjonowania placówek zagranicznych	10.10.2011

▼M1

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
			massmediów i irańskiej opozycji. W 2010 roku zwrócił się do rządu o uchwalenie surowszych przepisów wobec Irańczyków, którzy współpracują z zagranicznymi mediami.	
▼M9 45.	JOKAR Mohammad Saleh		Przedstawiciel Strażników Rewolucji ds. parlamentarnych. W latach 2011–2016 deputowany z prowincji Jazd i członek parlamentarnej komisji ds. bezpieczeństwa narodowego i polityki zagranicznej. Były dowódca studenckich sił Basij. Jako dowódca studenckich sił Basij był czynnie zaangażowany w tłumienie protestów w szkołach i na uniwersytetach oraz w pozasądowe zatrzymywanie aktywistów i dziennikarzy.	10.10.2011
▼M8 46.	KAMALIAN Behrouz (alias: Hackers Brain)	Miejsce urodzenia: Tehran (Teheran) Data urodzenia: 1983 r.	Szef IRGC – powiązany z grupą informatyczną „Ashiyaneh”. Zajmująca się bezpieczeństwem cyfrowym grupa „Ashiyaneh”, założona przez Behrouza Kamaliana, jest odpowiedzialna za intensywne ściganie w Internecie zarówno krajowych przeciwników i reformatorów, jak i instytucji zagranicznych. W dniu 21 czerwca 2009 r. na stronie internetowej Revolutionary Guard's Cyber Defence Command 32 (32 Dowództwo Obrony Cybernetycznej Rewolucyjnych Strażników) zamieszczono zdjęcia przedstawiające twarze 26 osób, które – jak twierdzono – zostały wykonane podczas demonstracji po wyborach. Do zdjęć dołączono skierowany do Irańczyków apel o„zidentyfikowanie buntowników”.	10.10.2011
▼M6 47.	KHALILOL-LAHI Moussa (także jako: KHALILOL-LAHI Mousa, ELAHI Mousa Khalil)		Prokurator w mieście Tabriz. Uczestniczył w sprawie Sakineh Mohammadi-Ashtiani, brał także udział w poważnych naruszeniach prawa do rzetelnego procesu sądowego.	10.10.2011
▼M9 48.	MAHSOULI Sadeq (alias MAHSULI, Sadeq)	Miejsce urodzenia: Orumije (Iran) data urodzenia: 1959/60	Doradca byłego prezydenta Mahmuda Ahmadineżada i obecny członek Rady Doraźnej oraz zastępca dowódcy Frontu Wytrwałości. Minister ds. opieki społecznej i zabezpieczenia społecznego w latach 2009–2011. Minister spraw wewnętrznych (do sierpnia 2009 r.). Jako minister spraw wewnętrznych Mahsouli sprawował dowództwo nad wszystkimi siłami policyjnymi, agentami sił bezpieczeństwa i tajnymi agentami Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Kierowane przez niego siły dopuściły się ataków na domy studenckie uniwersytetu teherańskiego w dniu 14 czerwca 2009 r. i stosowały tortury wobec studentów w piwnicach ministerstwa (niesławne piwnice na poziomie 4). Wobec innych protestantów dopuszczono się poważnych nadużyć w ośrodku detencyjnym w Kahrizak, prowadzonym przez policję podlegającą Mahsouliemu.	10.10.2011

▼B

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
▼M8				
49.	MALEKI Mojtaba		Zastępca szefa Ministerstwa Sprawiedliwości w prowincji Khorasan-Razavi (Chorasan-e Razawi). Były prokurator w mieście Kermanshah (Kermanszah). Współodpowiedzialny za dramatyczne zwiększenie liczby wyroków śmierci wydawanych w Iranie, m.in. był prokuratorem w procesach siedmiu więźniów skazanych za handel narkotykami – zostali oni powieszeni tego samego dnia 3 stycznia 2010 r. w centralnym więzieniu Kermanszah.	10.10.2011
▼M9				
50.	OMIDI Mehrdad (alias Reza, OMIDI Reza)		Szef sekcji VI policji, wydział śledczy. Były szef wywiadu policji irańskiej. Były szef Jednostki ds. Cyberprzestępczości w irańskiej policji. Jest odpowiedzialny za tysiące postępowań i aktów oskarżenia skierowanych przeciwko reformatorom i przeciwnikom politycznym wykorzystującym internet. Jest zatem odpowiedzialny za poważne naruszenia praw człowieka w związku z represjami wobec osób, które występują w obronie własnych uzasadnionych praw, w tym wolności słowa.	10.10.2011
51.	SALARKIA Mahmoud	Były dyrektor teherańskiego klubu piłkarskiego „Persepolis”	Były szef komisji ds. paliwa i transportu miasta Teheranu. Zastępca prokuratora generalnego Teheranu do spraw więziennictwa podczas represji w 2009 roku. Jako zastępca prokuratora generalnego Teheranu do spraw więziennictwa bezpośrednio odpowiadał za wiele nakazów aresztowania wydanych wobec niewinnych, pokojowych protestujących osób i działaczy. Z wielu raportów obrońców praw człowieka wynika, że praktycznie wszystkie aresztowane osoby są, z jego rozkazu, przetrzymywane w izolacji, bez możliwości kontaktu z prawnikiem lub rodziną, bez postawienia zarzutów przez okresy różnej długości, często w warunkach równoznacznych z wymuszonym zaginięciem. Rodziny tych osób często nie są powiadamiane o ich aresztowaniu.	10.10.2011
▼M6				
52.	KHODAEI SOURI Hojatollah	Miejsce urodzenia: Selseleh (Iran) – Data urodzenia: 1964	Członek Komitetu Bezpieczeństwa Narodowego i Polityki Zagranicznej. Deputowany z prowincji Lorestan. Członek parlamentarnej komisji ds. polityki zagranicznej i bezpieczeństwa. Były szef więzienia w Evin (do 2012 r.). Powszechne było stosowanie tortur w więzieniu w Evin, gdy Souri był tam szefem. W sekcji 209 przetrzymywano wielu aktywistów w związku z ich pokojową działalnością przeciwko rządowi.	10.10.2011
▼M9				
53.	TALA Hossein (alias TALA Hosseyn)		Burmistrz Eslamshahr. Były parlamentarzysta irański. Były generalny gubernator („Farmandar”) prowincji Teheran do września 2010 r., odpowiedzialny głównie	10.10.2011

▼M9

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
			za interwencję sił policji, a więc za tłumienie demonstracji. W grudniu 2010 r. otrzymał nagrodę w uznaniu roli, jaką pełnił podczas represji, które miały miejsce po wyborach.	
54.	TAMADDON Morteza (alias TAMADON Morteza)	Miejsce urodzenia: Shahr Kord-Isfahan data urodzenia: 1959	Były szef Rady Bezpieczeństwa Publicznego prowincji Teheran. Były gubernator generalny IRGC prowincji Teheran. Jako gubernator i szef Rady Bezpieczeństwa Publicznego prowincji Teheran ponosi ogólną odpowiedzialność za wszystkie działania represyjne podejmowane przez IRGC w prowincji Teheran, w tym tłumienie protestów politycznych od czerwca 2009 r. Obecnie członek zarządu politechniki Khajeh Nasireddin Tusi.	10.10.2011
55.	ZEBHI Hossein		Sędzia Sądu Najwyższego. Były zastępca prokuratora generalnego Iranu. Nadzorował wiele spraw sądowych powiązanych z protestami, które miały miejsce po wyborach.	10.10.2011
▼M8 56.	BAHRAMI Mohammad-Kazem		Przewodniczący sądu administracyjnego. Zamieszany w stosowanie represji wobec uczestników pokojowych demonstracji jako szef sekcji sądowej sił zbrojnych.	10.10.2011
▼M6 57.	HAJMOHAM-MADI Aziz		Sędzia trybunału karnego prowincji Teheran. Były sędzia pierwszej izby sądu w Evin. Prowadził wiele spraw przeciwko demonstrantom, w szczególności sprawę Abdola-Rezy Ghanbariego, wykładowcy zatrzymanego w styczniu 2010 r. i skazanego na karę śmierci za działalność polityczną. W Evin, w okręgu, w którym znajduje się więzienie, otwarto sąd pierwszej instancji; utworzenie tego sądu poparł Jafari Dolatabadi w marcu 2010 r. W więzieniu tym niektórzy oskarżeni byli przetrzymywani w izolacji, maltretowani i zmuszani do składania fałszywych zeznań.	10.10.2011
▼M1 58.	BAGHERI Mohammad-Bagher		Wiceprzewodniczący administracji sądowej prowincji Południowy Khorasan, odpowiedzialny za zapobieganie przestępczości. W czerwcu 2011 roku zatwierdził 140 wyroków śmierci wykonanych między marcem 2010 roku a marcem 2011 roku; oprócz tego w tym samym czasie w tejże prowincji Południowy Khorasan w tajemnicy wykonano około stu innych egzekucji, bez powiadamiania adwokatów ani rodzin skazanych. W związku z tym uznaje się, że uczestniczył w poważnym naruszeniu prawa do rzetelnego procesu sądowego, co przyczyniło się do nadmiernego i zwiększonego stosowania kary śmierci.	10.10.2011

▼B

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
▼M9				
59.	BAKHTIARI Seyyed Morteza	Miejsce urodzenia: Meszhed (Iran) data urodzenia: 1952	Zastępca kustosza sanktuarium imama Rezy. Były urzędnik Specjalnego Trybunału dla Duchownych. Były minister sprawiedliwości (w latach 2009–2013). W okresie, w którym pełnił funkcję ministra sprawiedliwości, warunki pobytu w więzieniach w Iranie pogorszyły się – były znacznie poniżej przyjętych standardów międzynarodowych; powszechne było także znęcanie się nad więźniami. Ponadto odgrywał kluczową rolę w grożeniu diasporze irańskiej i jej zastraszaniu poprzez ogłoszenie utworzenia specjalnego sądu, który prowadziłby sprawy dotyczące Irańczyków żyjących poza terytorium kraju. Nadzorował także egzekucje – których liczba w Iranie gwałtownie wzrosła – w tym tajne egzekucje nieogłaszane przez rząd oraz egzekucje za przestępstwa związane z narkotykami.	10.10.2011
60.	HOSSEINI Dr Mohammad (alias HOSSEYNI, Dr Seyyed Mohammad; Seyed, Sayyed i Sayyid)	Miejsce urodzenia: Rafsanjan, Kerman; data urodzenia: 1961	Doradca byłego prezydenta Mahmuda Ahmadineżada i rzecznik radykalnego ugrupowania politycznego YEKTA. Były minister kultury i wskazówek islamistycznych (lata 2009–2013). Były członek IRGC, uczestniczył w represjonowaniu dziennikarzy.	10.10.2011
▼M7				
61.	MOSLEHI Heydar (także jako: MOSLEHI Heidar; MOSLEHI Haidar)	Miejsce urodzenia: Isfahan (Iran); data urodzenia: 1956	Doradca Sądu Najwyższego w IRGC. Szef organizacji publikującej materiały na temat roli duchownych w czasie wojny. Były minister ds. wywiadu (lata 2009–2013). Za jego kierownictwa Ministerstwo ds. Wywiadu kontynuowało praktyki szeroko zakrojonego arbitralnego pozbawiania wolności i prześladowania demonstrantów i dysydentów. Ministerstwo ds. Wywiadu prowadzi sekcję 209 w więzieniu w Evin, gdzie przetrzymywano wielu aktywistów w związku z ich pokojową działalnością przeciwko rządowi. Śledczy z Ministerstwa ds. Wywiadu bili więźniów przetrzymywanych w sekcji 209, znęcali się nad nimi psychiczne oraz wykorzystywali ich seksualnie.	10.10.2011
62.	ZARGHAMI Ezzatollah	Miejsce urodzenia: Dezful (Iran); data urodzenia: 22 lipca 1959 r.	Członek Najwyższej Rady ds. Cyberprzestrzeni oraz Rady ds. Rewolucji Kulturalnej. Były szef radia i telewizji Islamskiej Republiki Iranu (IRIB) (do listopada 2014 r.). Jako szef IRIB odpowiadał za wszystkie decyzje programowe. IRIB transmitowała wymuszone przyznania się do winy osób zatrzymanych oraz szereg „procesów pokazowych” w sierpniu 2009 r. i grudniu 2011 r. Stanowi to jawne pogwałcenie międzynarodowych przepisów dotyczących prawa do sprawiedliwego i rzetelnego procesu sądowego.	23.3.2012

▼M7

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
63.	TAGHIPOUR Reza	Miejsce urodzenia: Maraghe (Iran); data urodzenia: 1957	Członek Najwyższej Rady ds. Cyberprzestrzeni. Członek rady miejskiej Teheranu. Były minister informacji i łączności (2009–2012). Jako minister informacji był jednym z najwyższych rangą urzędników odpowiedzialnych za cenzurę i kontrolę działalności w internecie, a także wszelkich rodzajów komunikowania się (w szczególności telefonii komórkowej). Podczas przesłuchań osób zatrzymanych z powodów politycznych prowadzący przesłuchania wykorzystują dane osobowe zatrzymanych, ich prywatną pocztę i wiadomości. Kilkakrotnie od wyborów prezydenckich w 2009 r. oraz podczas ulicznych demonstracji blokowano rozmowy oraz wysyłanie wiadomości tekstowych przez telefony komórkowe, zagłuszano sygnały telewizji satelitarnej, a miejscami uniemożliwiano lub przynajmniej spowalniano łączność internetową.	23.3.2012
64.	KAZEMI Toraj		Szef wyznaczonego przez UE Ośrodka Dochodzeń w Sprawach Związanych z Przestępczością Zorganizowaną (także jako: Urząd do Spraw Cyberprzestępczości lub Cyberpolicja). Pełniąc tę funkcję, ogłosił rekrutację hakerów rządowych, by zwiększyć kontrolę nad informacjami w internecie i atakować „niebezpieczne” strony internetowe.	23.3.2012

▼M6

65.	LARIJANI Sadeq	Miejsce urodzenia: Nadżaf (Irak) – Data urodzenia: 1960 r. lub sierpień 1961 r.	Szef sądownictwa. Zgoda i podpis szefa sądownictwa wymagane są w przypadku każdej kary qisas (polegającej na odwecie), hodoud (za przestępstwa przeciwko Bogu) oraz ta'zirat (za przestępstwa przeciwko państwu). Obejmuje to wyroki pociągające za sobą karę śmierci, chłosty oraz amputacji. W związku z tym Sadeq Larijani osobiście podpisał liczne wyroki śmierci stojące w sprzeczności z normami międzynarodowymi, w tym wyroki śmierci przez ukamienowanie, egzekucje przez powieszenie, egzekucje nieletnich oraz publiczne egzekucje, np. przez powieszenie więźniów na moście w obecności wielotysięcznego tłumu. Ponadto wyrażał zgodę na kary cielesne, takie jak amputacje czy wypalenie skazanym oczu kwasem. Od czasu objęcia urzędu przez Sadeqa Larijaniego wyraźnie wzrosła liczba niesłusznych aresztowań politycznych, aresztowań obrońców praw człowieka i przedstawicieli mniejszości. Od 2009 r. gwałtownie wzrosła także liczba egzekucji. Sadeq Larijani ponosi również odpowiedzialność za to, że podczas postępowania sądowego w Iranie systemowo łamane jest prawo do rzetelnego procesu sądowego.	23.3.2012

▼M6

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
66.	MIRHEJAZI Ali		Należy do najbliższych współpracowników naczelnego przywódcy, jest jedną z osób odpowiedzialnych za opracowanie sposobu tłumienia protestów stosowanego od 2009 r.; jest także powiązany z osobami odpowiadającymi za tłumienie protestów.	23.3.2012
▼M2 67.	SAEEDI Ali		Od 1995 r. przedstawiciel naczelnego przywódcy w Korpusie Strażników Rewolucji Islamskiej (Pasdaran); wcześniej cała jego kariera związana była z instytucjami wojskowymi, a dokładnie z wywiadem Pasdaranu. Ta oficjalna funkcja sprawia, że jest on ważnym pośrednikiem – przekazuje aparatowi represji Pasdaranu rozkazy z biura naczelnego przywódcy.	23.3.2012
▼M6 68.	RAMIN Mohammad-Ali	Miejsce urodzenia: Dezful (Iran); data urodzenia: 1954	Sekretarz generalny Światowej Fundacji ds. Holokaustu ustanowionej w 2006 r. podczas międzynarodowej konferencji na temat przeglądu globalnej wizji holokaustu: Ramin był odpowiedzialny za jej organizację z ramienia irańskiego rządu. Do grudnia 2013 r. jako wiceminister ds. prasy był główną osobą odpowiedzialną za cenzurę; bezpośrednio odpowiada za zamknięcie licznych organów prasy reformatorskiej (Etemad, Etemad-e Melli, Shargh itd.), zamknięcie niezależnego związku zawodowego dziennikarzy oraz zastraszanie lub aresztowanie dziennikarzy.	23.3.2012
▼M9 69.	MORTAZAVI Seyyed Solat	Miejsce urodzenia: Farsan, Tchar Mahal-o-Bakhtiari (Czahar Mahal wa Bachtijari) (południe Iranu); data urodzenia: 1967	Były burmistrz Meszhedu, drugiego co do wielkości miasta Iranu, w którym regularnie odbywają się egzekucje publiczne. Były wiceminister spraw wewnętrznych odpowiedzialny za sprawy polityczne. Odpowiadał za kierowanie represjami w stosunku do osób wypowiadających się w obronie swoich uzasadnionych praw, w tym wolności słowa. Został później mianowany szefem irańskiej komisji wyborczej podczas wyborów parlamentarnych w 2012 r. i wyborów prezydenckich w 2013 r.	23.3.2012
▼M6 ———				
▼M7 ———				
▼M6 ———				
▼M9 73.	FAHRADI Ali		Wiceprzewodniczący Inspektoratu do Spraw Prawnych i Inspekcji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości w Teheranie. Były prokurator w Karaj (Karadż). Odpowiedzialny za przypadki poważnych pogwałceń praw człowieka: był m.in. prokuratorem	23.3.2012

▼M9

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
			podczas procesów, w których wymierzono karę śmierci. W czasie gdy wykonywał obowiązki prokuratora, przeprowadzono w regionie Karadżu znaczną liczbę egzekucji.	
▼M8 74.	REZVANMANESH Ali		Zastępca prokuratora w prowincji Karaj (Karadż), region Alborz. Odpowiedzialny za przypadki poważnych pogwałceń praw człowieka: m.in. był współodpowiedzialny za dokonanie egzekucji osoby nieletniej.	23.3.2012
▼M9 75.	RAMEZANI Gholamhossein		Od 2011 r. szef wywiadu w Ministerstwie Obrony; od listopada 2009 r. do marca 2011 r.: dowódca wywiadu Pasdaranu; od marca 2008 r. do listopada 2009 r.: zastępca dowódcy wywiadu Pasdaranu; od kwietnia 2006 r. do marca 2008 r.: szef ochrony i wywiadu Pasdaranu. Zaangażowany w tłumienie wolności wypowiedzi, m.in. powiązany z osobami odpowiedzialnymi za aresztowania blogerów/dziennikarzy w 2004 r.; według doniesień uczestniczył w tłumieniu protestów po wyborach w 2009 r.	23.3.2012
▼M8 76.	SADEGHI Mohamed		Pułkownik i wiceszef wywiadu technicznego i internetowego IRGC, odpowiada również za centrum analiz i walki z przestępczością zorganizowaną w ramach Pasdaranu. Odpowiedzialny za aresztowanie i torturowanie blogerów/dziennikarzy.	23.3.2012
▼M6 77.	JAFARI Reza	Data urodzenia: 1967	Doradca Sądu Dyscyplinarnego dla sędziów (od 2012 r.). Członek „komitetu ds. określania kryminalnej zawartości sieci”, organu odpowiedzialnego za cenzurowanie stron internetowych i mediów społecznościowych. Były szef specjalnego organu ds. ścigania cyberprzestępczości (w latach 2007–2012). Był odpowiedzialny za tłumienie wolności wypowiedzi, m.in. przez aresztowania, zatrzymania i postępowania karne wymierzone przeciwko blogerom i dziennikarzom. Osoby aresztowane za domniemane cyberprzestępstwa były maltretowane oraz sądzone w niesprawiedliwym procesie sądowym.	23.3.2012
78.	RESHTEAHMADI Bahram		Sędzia sądu powszechnego północnego Teheranu. Były nadzorca prokuratury w Teheranie. Zastępca szefa Biura ds. Więziennictwa w prowincji Teheran. Były zastępca prokuratora w Teheranie do 2013	23.3.2012

▼M6

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
			r. Kierował więzieniem w Evin. Był odpowiedzialny za odmowę uznania praw obrońców praw człowieka i więźniów politycznych, w tym prawa do odwiedzin i innych praw przysługujących więźniom.	
▼M8 79.	RASHIDI AGHDAM, Ali Ashraf		Były szef więzienia w Evin, mianowany w połowie 2012 r. Od chwili jego mianowania warunki w więzieniu pogorszyły się i pojawiły się doniesienia o coraz częstszym złym traktowaniu więźniów. W październiku 2012 r. dziewięć więźniarek rozpoczęło strajk głodowy, protestując przeciwko naruszaniu ich praw i brutalnemu traktowaniu ich przez strażników.	12.3.2013
▼M6 80.	KIASATI Morteza		Sędzia 4. Wydziału Sądu Rewolucyjnego w Ahwazie; wydał wyrok śmierci na czterech arabskich więźniów politycznych: Tahę Heidariana, Abbasa Heidariana, Abda al-Rahmana Heidariana (trzech braci) oraz Alego Sharifiego. Zostali oni aresztowani, poddani torturom i powieszeni bez rzetelnego procesu sądowego. O tych przypadkach oraz o braku rzetelnego postępowania sądowego wspomniano w sprawozdaniu Specjalnego Sprawozdawcy ONZ ds. Praw Człowieka w Iranie z dnia 13 września 2012 r., w sprawozdaniu Sekretarza Generalnego ONZ na temat Iranu z dnia 22 sierpnia 2012 r.	12.3.2013
81.	MOUSSAVI, Seyed Mohammad Bagher		Sędzia 2. Wydziału Sądu Rewolucyjnego w Ahwazie; 17 marca 2012 r. wydał wyrok śmierci na pięciu arabskich mieszkańców Ahwazu: Mohammada Alego Amouriego, Hashema Sha'baniego Amouriego, Hadiego Rashediego, Sayeda Jabera Alboshokę i Sayeda Mokhtara Alboshokę za „działania wymierzone w bezpieczeństwo narodowe” oraz „nienawiść w stosunku do Boga”. Wyroki zostały podtrzymane przez irański Sąd Najwyższy w dniu 9 stycznia 2013 r. Aresztowano pięć osób na ponad rok bez postawienia zarzutów, torturowano je i skazano bez rzetelnego procesu sądowego.	12.3.2013
▼M9 82.	SARAFRAZ, Mohammad (dr) (alias Haj-agha Sarafraz)	Miejsce urodzenia: Tehran (Teheran) data urodzenia: 1963 Miejsce zamieszkania: Teheran; miejsce pracy: centrala IRIB i PressTV, Teheran	Były członek Najwyższej Rady ds. Cyberprzestrzeni. Były prezes radia i telewizji Islamskiej Republiki Iranu (IRIB). Prezes irańskiego państwowego przedsiębiorstwa medialnego IRIB World Service oraz Press TV odpowiedzialny za wszystkie decyzje programowe. Blisko związany z państwowym aparatem bezpieczeństwa. Pod jego kierownictwem Press TV oraz IRIB współpracowały z irańskimi służbami bezpieczeństwa i prokuratorami, nadając wymuszone wyznania zatrzymanych, również zeznanie kanadyjskiego dziennikarza i reżysera pochodzenia irańskiego, Maziara Bahariego, w cotygodniowym programie „Iran Today”. Niezależny organ nadzoru mediów OFCOM nałożył na Press	12.3.2013

▼M9

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
			TV grzywnę w wysokości 100 000 GBP za wyemitowanie w 2011 r. wymuszonego zeznania Bahariego, które sfilmowano w więzieniu. Sarafraz kojarzony jest zatem z naruszaniem prawa do rzetelnego i sprawiedliwego procesu sądowego.	
▼M6 83.	JAFARI, Asadollah		Prokurator prowincji Mazandaran jest odpowiedzialny za bezprawne aresztowania i naruszenia praw wyznawców bahaizmu, od aresztowania po przetrzymywanie ich w izolacji w ośrodku detencyjnym wywiadu. Udokumentowano sześć konkretnych przypadków naruszenia prawa do rzetelnego procesu sądowego. Jafari był prokuratorem w procesach, które zakończyły się licznymi egzekucjami, w tym egzekucjami publicznymi.	12.3.2013
▼M5 84.	EMADI, Hamid Reza (alias Hamidreza Emadi)	Data urodzenia (w przybliżeniu): 1973 r. Miejsce urodzenia: Hamedan Miejsce zamieszkania: Teheran Miejsce pracy: centrala Press TV, Teheran	Dyrektor redakcji informacyjnej Press TV. Były starszy producent w Press TV. Odpowiedzialny za produkcję i emisję wymuszonych zeznań zatrzymanych, również dziennikarzy, działaczy politycznych, przedstawicieli mniejszości kurdyjskiej i arabskiej, a także za naruszanie uznanych na całym świecie praw do rzetelnego i sprawiedliwego procesu sądowego. Niezależny organ nadzoru nad mediami OFCOM nałożył na Press TV grzywnę w wysokości 100 000 GBP za wyemitowanie w 2011 roku wymuszonego zeznania kanadyjskiego dziennikarza i reżysera pochodzenia irańskiego, Maziara Bahariego, które sfilmowano w więzieniu. Organizacje pozarządowe donoszą o innych przypadkach emisji wymuszonych zeznań przez Press TV. Emadi kojarzony jest zatem z naruszeniami prawa do rzetelnego i sprawiedliwego procesu sądowego.	12.3.2013
▼M6 85.	HAMLBAR, Rahim		Sędzia 1. Wydziału Sądu Rewolucyjnego w Tebrizie. Odpowiedzialny za surowe wyroki wymierzone w dziennikarzy, przedstawicieli mniejszości azerskiej oraz działaczy organizacji broniących praw pracowniczych; za pretekst posłużyły zarzuty szpiegostwa, działań wymierzonych w bezpieczeństwo narodowe, propagandy przeciwko reżimowi irańskiemu oraz znieważania przywódcy Iranu. Jego wyroki były wielokrotnie wydawane bez rzetelnego procesu sądowego, a na zatrzymanych wymuszano fałszywe zeznania. W jednej z głośnych spraw sądził 20 ochotników pomagających w usuwaniu skutków trzęsienia ziemi (które nastąpiło w Iranie w sierpniu 2012 r.) i wymierzył im wyroki pozbawienia wolności za próby pomocy ofiarom trzęsienia ziemi. Sąd uznał ratowników za winnych „organizowania się i zmowy w celu popełnienia przestępstw wymierzonych w bezpieczeństwo narodowe”.	12.3.2013

▼B

	Imię i nazwisko	Dane osobowe	Powody	Data umieszczenia w wykazie
▼M8 86.	MUSAVI-TABAR, Seyyed Reza		Były naczelnik Prokuratury Rewolucyjnej w Shiraz (Sziraz). Odpowiedzialny za bezprawne aresztowania i złe traktowanie działaczy politycznych, dziennikarzy, obrońców praw człowieka, bahaitów i więźniów sumienia, których nękano, torturowano, przesłuchiwano i którym odmawiano dostępu do adwokatów i rzetelnego procesu sądowego. Musavi-Tabar podpisywał nakazy sądowe w niesławnym ośrodku detencyjnym nr 100 (więzienie dla mężczyzn), w tym nakaz zatrzymania bahaitki Rahy Sabet i przetrzymywania jej przez trzy lata w izolacji.	12.3.2013
▼M4 87.	KHORAMA-BADI, Abdolsamad	Przewodniczący „Komisji wyjaśniającej przypadki szerzenia nielegalnych treści”	Abdolsamad Khoramabadi przewodniczy „Komisji wyjaśniającej przypadki szerzenia nielegalnych treści”, organizacji rządowej zajmującej się cenzurą internetu i walką z cyberprzestępczością. Pod jego kierownictwem komisja stworzyła definicję „cyberprzestępstwa” na podstawie kilku niejasnych przesłanek, zgodnie z którymi nielegalne są tworzenie i publikowanie treści uznawanych przez reżim za niewłaściwe. Odpowiada za represjonowanie i blokowanie licznych witryn internetowych opozycji, gazet elektronicznych, blogów, witryn internetowych organizacji pozarządowych broniących praw człowieka oraz Google i Gmaila od września 2012 roku. Wraz z komisją aktywnie przyczynił się do śmierci blogera Sattara Beheshtiego, który zmarł w więzieniu w listopadzie 2012 roku. Komisja, której przewodniczy, jest zatem bezpośrednio odpowiedzialna za systemowe naruszenia praw człowieka, szczególnie poprzez zakazywanie działalności poszczególnych witryn internetowych i blokowanie obywatelom dostępu do nich oraz niekiedy przez blokowanie dostępu do całego internetu.	12.3.2013

▼M4

Podmioty

	Nazwa	Informacje identyfikujące	Powody	Data umieszczenia w wykazie
▼M9				
1.	Cyberpolicja	Lokalizacja: Teheran, Iran adres strony internetowej: http://www.cyberpolice.ir	Irańska cyberpolicja, założona w styczniu 2011 r., jest wydziałem Policji Islamskiej Republiki Iranu, a jej komendantem do początku 2015 r. był wówczas Ahmadi-Moqaddam (figuruje w wykazie). Ahmadi-Moqaddam podkreślał, że cyberpolicja będzie zwalczać ugrupowania antyrewolucyjne i dysydenckie, które w 2009 r. korzystały z internetowych sieci społecznościowych w celu wywołania protestów przeciwko reelekcji prezydenta Mahmuda Ahmadineżada. W styczniu 2012 r. cyberpolicja wydała nowe wytyczne dla kafejek internetowych, zgodnie z którymi ich użytkownicy muszą podawać dane osobowe, a właściciele kafejki zobowiązani są je przechowywać przez sześć miesięcy, wraz z wykazem odwiedzonych przez danego użytkownika stron. Zgodnie z przepisami właściciele kafejek muszą też zainstalować kamery telewizji przemysłowej i przechowywać nagrania z nich przez sześć miesięcy. Te nowe przepisy mogą umożliwić stworzenie rejestru, który pozwoli władzom na tropienie działaczy lub innych osób uznanych za zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego. W czerwcu 2012 r. irańskie media podały, że cyberpolicja przeprowadzi akcję wymierzoną w wirtualne sieci prywatne (VPN). 30 października 2012 r. cyberpolicja aresztowała – bez nakazu – blogera Sattara Beheshtiego za „działalność wymierzoną w bezpieczeństwo narodowe, prowadzoną w sieciach społecznościowych i na Facebooku”. Beheshti krytykował na swoim blogu irański rząd. Został znaleziony martwy w swojej celi 3 listopada 2012 r.; podejrzewa się, że jego śmierć jest wynikiem torturowania przez cyberpolicję.	12.3.2013